

1 וכיון ש"משה הי' רועה"³⁸ ("הי' מתוקן לכך"³⁹), ונקרא "שושבינא דמלכא"⁴⁰, הרי הוא פועל גם
2 אצל כל בניי שהי' אצלם גילוי והשראת השכינה שלמעלה ממדידה והגבלה,
3 כפי שהי' בגלוי במשכן, וכפי שיתגלה בביהמ"ק השלישי שיבנה בכיאת משיח צדקנו בקרוב ממש.

* * *

4 ז. הענין השני ביום הש"ק זה הוא - פרשת שקלים:
5 "ר"ח אדר שחל להיות בשבת קורין בפרשת שקלים, חל להיות בתוך השבת, מקדימין (לקרותה)
6 לשעבר" (בשבת שלפני ר"ח אדר), "להודיע שיביאו שקליהן באדר כדי שיקריבו באחד בניסן מתרומה
7 חדשה"⁴¹. וגם משחרב ביהמ"ק נשארה קריאת פרשת שקלים בר"ח אדר כשחל בשבת, או בשבת שלפניו.
8 והנה, בפרשת שקלים נאמר⁴²: "כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם גו' זה יתנו גו' מחצית השקל
9 גו' העשיר לא ירבה והדל לא ימעט גו' לכפר על נפשותיכם" - כיון שנתנית מחצית השקל היא כדי
10 "לקנות מהן קרבנות ציבור של כל שנה ושנה", ו"הקרבנות לכפרה הם באים"⁴³.

11 וגם בענין זה מודגשת הנקודה האמורה לעיל - שהתחלת העבודה היא במדידה והגבלה דוקא, אלא
12 שעיי"ז באים להעילוי שלמעלה ממדידה והגבלה:
13 מנין בניי שנעשה ע"י נתנית "מחצית השקל" דוקא, ובאופן ש"העשיר לא ירבה והדל לא ימעט" -
14 הרי זה תכלית המדידה וההגבלה.

15 אמנם, עיי"ז שמשתמשים במחצית השקל לקנות קרבנות ציבור, אזי נעשה ענין שלמעלה ממדידה
16 והגבלה - שהרי ע"י הקרבת הקרבן נעשה "ריח ניחוח"⁴⁴, "נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה רצוני"⁴⁵,
17 "לפניי" דייקא (אף שענין זה לא נתפרש בפסוק עצמו), ועד ש"רזא דקורבנא עולה עד רזא דא"ס"⁴⁶,
18 וכמשנ"ת בארוכה במאמר ההילולא⁴⁷ גודל מעלת ענין הקרבנות.

19 ונוסף לזה: נתנית מחצית השקל גופא היא באופן ש"מוסרו לציבור יפה יפה"⁴⁸, וכאשר מחצית השקל
20 נעשה מוזן ציבור, הרי זה כבר ענין שלמעלה ממדידה והגבלה (עוד לפני הקרבת הקרבנות שקונים ממעות
21 מחצית השקל), כידוע⁴⁹ שענין הציבור אינו רק קיבוץ של כו"כ יחידים, אלא עיי"ז נעשית מציאות חדשה
22 של ציבור, שעיי"ז נמשך גילוי אור שלמעלה ממדידה והגבלה.

23 ח. וכל זה בא לאחרי ההקדמה ד"כי תשא את ראש בני ישראל":
24 לכאורה אינו מובן: מהו הענין ד"תשא את ראש" - הרי ה"ראש" הוא המדריגה היותר עליונה
25 שבאדם?

26 וידוע הביאור בזה - ע"פ שיחת כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע⁵⁰ (וכן הוא גם ע"פ החוקרים),
27 שהתכלית של כל מדריגה היא להיכלל במדריגה שלמעלה הימנה, ולדוגמא: תכלית הדומם - שיוכלל
28 בצומח, ותכלית הצומח - שיוכלל בחי, וכן הלאה, ועד"ז בנוגע לאדם, מין המדבר, שמעלתו היא מעלת
29 השכל (נפש השכלית) - שתכליתו להתעלות למדריגה שלמעלה מהשכל, שזהו"ע ד"תשא את ראש".

(45) תו"כ ופרש"י עה"פ.

(46) ראה זהר ח"ב רלט, א. ח"ג כו, ב.

(47) ד"ה באתי לגני תשי" פ"ב (סה"מ תשי" ע' 112 ואילך).

וראה תו"מ - סה"מ באתי לגני ח"א ע' מב ואילך.

(48) ראה ר"ה ז, סע"א ואילך. וש"נ.

(49) ראה לקו"ש ח"ז ע' 10 בשוה"ג. וש"נ.

(50) שיחת י"ט כסלו תר"פ ס"ו (סה"ש תורת שלום ע' 243).

וש"נ.

(38) שמות ג, א.

(39) שמו"ר פ"ב, ד.

(40) זהר ח"א רסו, ב. ח"ב מט, ב. ח"ג כ, א (ברע"מ). נג, ב.

ערה, ב.

(41) מגילה כט, א ובפרש"י.

(42) תשא ל, יב"טז.

(43) פרש"י שם, טו.

(44) ויקרא א, ט. ועוד.